

at lade sig skille, fordi de ikke har råd til at være gift.

Med hensyn til økonomien, når man skal vurdere, om man kan komme i arbejde, så mener vi også, at det allervigtigste er, at der er et arbejde, som folk kan få. Men der er faktisk nogle familier, der bliver fanget i, at det koster dem dyrt, hvis den ene af dem får arbejde, fordi det bliver modregnet i den andens kontanthjælp, så de lige pludselig står med kun én indtægt, hvis de begynder har været på kontanthjælp.

De fleste vælger alligevel et arbejde, for det er meget, meget få mennesker, der kan holde til ikke at være sammen med andre. Der er meget få, der ikke vil have et arbejde, hvis de får muligheden for det. Men for nogle koster det altså meget dyrt, og det synes vi er urimeligt.

Ligeledes synes vi, at det er urimeligt, at folk i dag kan falde i et sort hul. Der er mange, der oplever, hvis de kommer ud for en arbejdsskade og ikke får den anerkendt, at de mister sygedagpengene efter kort tid, og fordi de er gift, kan de ikke få kontanthjælp. Det vil sige, at familien i løbet af kort tid falder fra at have to indkomster til et år eller to efter kun at have én indkomst. Så må de gå fra hus og hjem. Det synes vi er fuldstændig urimeligt, og det vil vi gerne ændre på.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg må bare konstatere, at Enhedslisten ikke har oplyst mig og Folketinget om, hvad man gør ved de helt åbenlyse fordelingspolitiske problemer, der er i det, hvor der altså er nogle højtlønnede, der vil få noget ud af det her, og hvor det eksempelvis vil tilskynde til halvdagsjob for den ene parts vedkommende.

Man har sådan set heller ikke oplyst noget om, hvordan det her forslag skal finansieres. Men det får vi nok at vide tid efteråret, for jeg går ud fra, det her bliver indarbejdet i Enhedslistens enorme katalog af udgifter.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det er bare en kort oplysning: Man får ikke kontanthjælp, hvis man har deltidsjob.

Bjarne Laustsen (S):

Enhedslisten har en række forslag i dag, der handler om kontanthjælp, og nu drejer dette forslag sig om, hvorvidt man skulle fjerne den gensidige forsørgerpligt. Det er jo et princip, der har

været gældende i sociallovgivningen gennem mange, mange år, og det ønsker vi ikke at ændre på.

I forbindelse med udformningen af regeringens plan »Flere i arbejde« var det jo sådan, at man inviterede forligskredsen, men også havde et tilbud om, at andre partier kunne være med. Derfor var der jo både til Enhedslisten og SF en opfordring til at deltage. Begge de to partier takkede nej.

Vi blev der, og vi har været med til at justere de forhold her. Men vi mener også, at vi har været med til at finde en løsning, sådan at de samlede forhold for kontanthjælpsfamilierne i Danmark er socialt forsvarligt afbalanceret også set i lyset af, at vi ønsker, at folk skal være organiserede, og derfor handler det selvfølgelig også om, at der er harmoni og noget gensidighed i det her.

Til gengæld har vi nået det i aftalen her, fordi vi jo også må erkende, at vi aldrig ved, hvordan regeringens flertal kan finde på at opføre sig, at vi har føjet ind i selve aftaleteksten: »... at forligspartierne følger nøje, om hensigten med de ovennævnte forslag bliver opfyldt,« – det er altså alle dem på kontanthjælpsområdet – »... og såfremt der sker ændring i rådighedsbeløbet for de berørte kontanthjælpsmodtagere i forbindelse med fremtidige lovændringer, genforhandles reglerne på dette område med henblik på at sikre denne gruppes rådighedsbeløb.«

Det vil altså sige, at vi har slået ring omkring det her og sagt, at vi ikke vil have andre forringelser på det her område end dem, vi har aftalt her.

På den måde kan vi sikre, at kontanthjælpsmodtagerne ikke ved nye aftaler, finanslovsforlig, eller hvad ved jeg, kunne komme ud for, at der var et flertal herinde i Folketinget, der ønskede at reducere deres kontanthjælp.

Det er altså af disse bevæggrunde, at vi i Socialdemokratiet er gået ind for det her, og derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at afvise Enhedslistens forslag.

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti ville egentlig gerne udbygge det enkelte menneskes ansvarsfølelse både over for sig selv og over for andre. Vi burde nok i det hele taget se på, om ikke vi kunne udvikle det her samfund i en retning, hvor flere tog vare på sig selv uden offentlige overførselsindkomster mod, at de til gengæld betalte mindre i skat.